

i Fængsel paa sædvanlig Fængelstid i firdobbelt saa lang Tid som den, hvori de skulde have udstaaet hiin Straf. Dog hvis de selv foretrække at underkaste sig den dem idømte Straf af Fængsel paa Bånd og Brød, skal dette være dem tilladt, naar Rægen finder, at deres Sundhed ikke derved udsættes for Fare.

Ogsaa i andre Tilfælde, hvor Nogen efter sin særegne Legemsbeskaffenhed enten aldeles ikke kan udholde Straf af Fængsel paa Bånd og Brød eller dog ikke i den hele Tid, bliver Straffen at forvandle til Fængsel paa sædvanlig Fængelstid i firdobbelt saa lang Tid, hvilket ligeledes finder Anvendelse paa Fruentimmer, der ere frugtsommelige eller give Die, dog at disse i Tillæg til den sædvanlige Forpleining erholde det Halve af samme saarel i Brød som i Penge.

§ 24.

Skal Nogen paa samme Tid formebestt flere ham overgaaende Domme udstaae Fængsel paa Bånd og Brød i længere Tid end 30 Dage, henses han for den øvrige Tid i Fængsel paa sædvanlig Fængelstid efter det i § 25 bestemte Forhold.

Naar Nogen, der har henses i Fængsel paa Bånd og Brød, kort efter ifølge en ny Dom skal henses i lige Fængsel, bør Rægens Erklæring indhentes, om Straffen strax eller først efter et vist Mellemlid kan bringes til Anvendelse paa ham. Erklærer Rægen, at den Paagældende først efter længere Tids Forløb kan udstaae ny Straf af Fængsel paa Bånd og Brød, bliver Straffen at forandre til Fængsel paa sædvanlig Fængelstid.

§ 25.

Naar der i denne Lov forekommer Straf af Fængsel uden nærmere Betegnelse, have Domstolene Valget imellem de i §§ 18—24 omhandlede Arter af denne Straf. Er en Bestemmelse tilføjet om den laveste Grad, hvori Straf af simpelt Fængsel kan anvendes, gjælder en tilsvarende Begrænsning med Hensyn til de andre Arter af Fængelsstraf.

Til 1 Dags Fængsel paa Bånd og Brød svarer 4 Dages Fængsel paa sædvanlig Fængelstid og 6 Dages simpelt Fængsel.

§ 26.

Ved Anvendelsen af Fængelsstraf forstaaes ved en Dag et Døgn eller 24 Timer og ved en Maaned en Kalendermaaned. Det bliver derhos at iagttage, at Udsættelsen af Fængslet fleer til en til Indsættelsen svarende Tid.

§ 27.

Statsfængsel er enten paa en vis Tid, ikke under 6 Maaneber og ikke over 10 Aar, eller for Livtid. Denne Straf udstaaes i særligt dertil indrettede Fængsler.

§ 28.

Statsfængsel og simpelt Fængsel i lige Tid ansees som svarende til hinanden. Een Maanedes Strafarbejde regnes lige med 5 Dages Fængsel paa Bånd og Brød.

§ 29.

Regelmige Straffe ere: Rottingstraf og Riis. Rottingstraf, som bestaaer i Slag af et Spanstrør, $1\frac{1}{2}$ Tomme i Omkreds og ikke længere end $1\frac{1}{2}$ Alen, anvendes paa Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar; forsaavidt de efter indhentet Lægeerklæring maae antages at kunne taale saadan Straf. Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, bestemmes i Dommen.

Riis tildeles under Fogdens Opsyn Børn mellem 10 og 15 Aar og bestemmes Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, ligeledes i Dommen. For særdeles vanartige Børn kan Straffen fastsættes til 2 Gange 25 Slag Riis, fordeelte paa 2 Dage.

Paa Straffanger anvendes de i Lovene om Straffeanstalterne fastsatte regelmige Straffe.

§ 30.

Bøder idømmes fra 1 indtil 2,000 Rd. og tilfalde Statskassen. Ere flere medskyldige i det samme Forhold, hvorfor Bødestraf skal anvendes, idømmes Bøden hver især af dem.

For det Tilfælde, at en Person, hvem en Bøde efter nærværende Lov er idømt, ikke fuldt betaler samme inden den foreskrevne Frist, træder istedetfor Bøden en i Dommen fastsat, efter den Skyldiges personlige Forhold og Sagens øvrige Omstændigheder nærmere be-